

Casus: de hond die mij bijna de deur wees

24-9-2025

Verhaal uit de praktijk, door deurwaarder Barry

Het was een gewone dinsdagochtend. U kent het wel: de eerste koffie achter de kiezen, de stapel dossiers naast me in de auto en de navigatie die mij naar een nieuw adres stuurde. Ik verwachtte een routineklus: aanbellen, de dagvaarding overhandigen en door naar de volgende klant. Maar het liep anders.

Een erf dat streng bewaakt werd

Nog voordat ik de bel kon indrukken, hoorde ik het geblaf. Niet zomaar een blaf, maar eentje die je midden in de nacht rechttop in bed zou doen zitten. Toen ik het tuinpad opliep, stond hij daar: groot, zwart en met tanden die duidelijk maakten dat ik niet welkom was. Het erf was zijn terrein en ik was de indringer.

Als deurwaarder leer je kalm te blijven. Geen paniek, geen plotselinge bewegingen. Maar geloof me, op dat moment voelde ik me meer een indringer dan een boodschapper van de wet. De deur bleef gesloten en de hond hield zijn post stevig in handen.

Onverwachte hulp van de buurjongen

Ik stond te twifelen of ik mijn telefoon zou pakken toen de redding onverwacht van de overkant kwam. Een jongen van een jaar of dertien stak nonchalant de straat over. Hij riep iets naar de hond, die plots zijn focus verlegde. Met een balletje en een koekje wist hij het dier naar binnen te lokken, terwijl ik verbouwereerd toekeek.

“Hij doet niets hoor, meneer,” zei de jongen glimlachend, terwijl de hond vrolijk kwispelend achter hem aan liep. Voor mij had het heel anders gevoeld. Maar het pad was eindelijk vrij.

De confrontatie bij de voordeur

Nu kon ik aanbellen. De deur ging langzaam open en de debiteur keek me nors aan. Het leek alsof hij had gehoopt dat zijn hond mij wel op afstand zou houden. Ik overhandigde de dagvaarding en legde kort uit waarvoor ik kwam. Geen discussie, geen excuses, alleen een kort knikje. De boodschap was aangekomen, ook al had hij er duidelijk niet op gerekend.

Onbereikbaar bestaat niet

Deze situatie liet mij opnieuw zien hoe ver mensen soms gaan om onbereikbaar te lijken. Geen telefoon opnemen, de gordijnen dichthouden of zelfs een blaffende hond als natuurlijke beveiliging gebruiken. Maar uiteindelijk vindt de boodschap altijd zijn weg. Een deurwaarder laat zich niet tegenhouden. Niet door smoesjes, niet door gesloten deuren en zeker niet door een waakhond.

Een gewone dinsdag of een harde waarheid

Voor de hond was het een gewone dinsdag. Hij blafte weer vrolijk achter de deur alsof er niets gebeurd was. Voor zijn baasje was het een harde confrontatie. Rekeningen verdwijnen niet vanzelf en uitstel verandert niets aan de realiteit.

Heeft u ook klanten die zich onbereikbaar houden of uw facturen structureel negeren? Neem dan [contact](#) op met Willems Gerechtsdeurwaarders & Incasso uit Utrecht. Wij zorgen ervoor dat uw boodschap wél aankomt, mét of zonder blaffende hond aan de voordeur.

